

Arrest

nr. 131 028 van 8 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 28 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VRIJSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig uit Mbale, waar u geboren werd op 4 april 1994. Uw ouders overleden toen u pas twee jaar was, waarna u bij uw oom Chris Mubiru verbleef. Sinds 2009 woonde u met uw oom in Kampala. Uw oom was niet erg aanwezig in uw leven, maar hij zorgde financieel voor u en betaalde uw scholing. Sinds uw zestiende begon hij echter seksuele gunsten te vragen in ruil voor zijn financiële steun. U was hier niet mee opgezet, maar aangezien het uw enige mogelijkheid was om uw scholing te kunnen verderzetten, onderging u het misbruik. Eén keer vertrouwde u een vriend (J.) toe wat er gaande was, u vroeg zich af of u toch niet naar de politie moest stappen. Uw vriend vond van wel, maar toen u sprak over de consequenties voor uw scholing en uw vrees dat u zelf beschuldigd zou worden van homoseksualiteit, raadde hij u aan verder te gaan zoals u bezig was, en niet naar de autoriteiten te stappen. Toen u

nadien ruzie had met uw vriend, vertelde hij aan het hoofd van de school over uw homoseksuele activiteiten. U werd bij het schoolhoofd geroepen, maar kon hem overtuigen uw oom ook te laten komen. Uw oom kon het hoofd van de school omkopen en u en (J.) werden slechts aangemaand geen ruzie meer te maken, waarna jullie vrienden bleven. Uw oom bleef ongeveer een jaar lang regelmatig seks met u hebben. In december 2012 begonnen er artikels in de kranten te verschijnen met foto's van uw oom terwijl hij seks had met verschillende mensen. Hij bleek verschillende mannen in zijn omgeving te manipuleren om seks te hebben met hem en video opnames hiervan te verkopen aan pornografische websites. De kranten konden de opnames bemachtigen omdat ze op een telefoon stonden die hij had laten repareren. De avond waarop het eerste artikel verscheen belde uw oom u op om te laten weten dat hij het land zou verlaten. Sinds de artikels verschenen werd iedereen die aan hem gerelateerd was geïnterviewd. Vele mensen die op video stonden samen met uw oom werden gearresteerd. Begin 2013 kreeg u telefoon van (J.) die u waarschuwde dat de politie uw kamer had doorzocht en u opwachtte in het hostel. U ging niet terug naar het hostel, maar dook een week onder in Mbale, om vervolgens Uganda op 30 maart 2013 te verlaten en per bus naar Kenia te reizen. Op 1 april 2013 kwam u in Kenia aan, waar u een smokkelaar ontmoette die u naar Europa kon brengen. U betaalde hem 4000 dollar en kwam op 4 mei 2013 in België aan. U vroeg op 6 mei 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt misbruikt te zijn door Chris Mubiru (zie gehoorverslag CGVS p.11, 12), die zich uw oom noemde en voor uw opvoeding instond sinds uw ouders omkwamen bij een auto-ongeval (zie CGVS p.3-6). Chris Mubiru kwam in december 2012 in opspraak nadat er compromitterende naaktfoto's en – video's verschenen waarop hij te zien was met jongere mannen (CGVS p.13, 14). Sindsdien vreest u vervolging door de autoriteiten van Uganda, aangezien homoseksualiteit verboden is in Uganda (CGVS p.12, 16, 17).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw bewering dat Chris Mubiru voor uw opvoeding instond sinds uw ouders overleden noch van uw bewering vervolgd te zijn geweest nadat Chris Mubiru in opspraak kwam.

Met betrekking tot uw verklaring vervolging te riskeren omdat u door Chris Mubiru misbruikt werd en dus als homoseksueel zou vervolgd worden in uw land, kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u slechts zeer summier op de hoogte bent van de situatie met betrekking tot homoseksualiteit in uw land. Zo stelt u dat er geen onderscheid gemaakt wordt tussen meerderjarigen en minderjarigen en dat u dus niet naar de politie kon gaan om het misbruik door uw oom aan te geven, omdat u dan zelf gearresteerd zou worden (CGVS p.12). De wetgeving die men recent in Uganda heeft ingevoerd en die al sinds 2009 uitgebreid in de media kwam onder de vorm van een wetsvoorstel, legt echter extra zware straffen op aan homoseksuelen die minderjarigen betrekken bij hun 'homoseksuele activiteiten'. Er wordt in de Ugandese samenleving door veel mensen verondersteld dat jongeren vatbaar zijn voor 'rekrutering' door homoseksuelen en dat zij hiertegen beschermd dienen te worden. Het wetsvoorstel spreekt dan ook over slachtoffers van homoseksualiteit als zijnde personen die tegen hun wil bij homoseksualiteit betrokken raken. (Zie informatie administratief dossier). Hiervan blijkt u echter in het geheel niet op de hoogte, hoewel deze informatie uiterst relevant is met betrekking tot uw asielaanspraak, meer bepaald gezien uw bewering dat Chris Mubiru tegen uw wil betrekkingen met u had sinds u 16 jaar was (CGVS p.11, 12, 20).

Gewezen op de informatie dat misbruik van minderjarigen door homoseksuelen als een ernstige misdaad wordt gezien, en dat de minderjarige als slachtoffer wordt gezien, herhaalt u dat het verschil volgens u onbestaande is en u verwijst naar de minderjarige Michael Kateregga (CGVS p.20), die gearresteerd zou zijn nadat hij gezien was op foto's met Chris Mubiru (CGVS p.18). Hieruit blijkt duidelijk dat u op het moment van het gehoor geen idee had van de reële situatie in uw land met betrekking tot homoseksualiteit. Bovendien moet worden vastgesteld dat er nergens in de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan administratieve dossier kan worden teruggevonden dat er iemand gearresteerd zou zijn naar aanleiding van de foto's en video's die verschenen van Chris Mubiru. De namen Michael Kateregga of Eddy Kenzo kunnen niet in verband gebracht worden met het schandaal rond Chris Mubiru, hoewel dit de enige twee namen zijn die u noemt van personen met wie hij te zien zou zijn geweest (CGVS p.14, 17). Nochtans zou men verwachten dat ook de namen van de mannen die met Chris Mubiru werden afgebeeld, in de pers zouden terug te vinden zijn, gezien de uitgebreide media-aandacht die aan de zaak werd besteed. Zeker de naam Michael Kateregga, van wie u beweert dat zijn arrestatie op televisie werd getoond (CGVS p. 14), zou moeten terug te vinden zijn in verband met Chris Mubiru, indien de jongen inderdaad met Chris Mubiru te zien was in de foto's en video's die uitlekten. De naam Emmanuel Nyanzi noemt u

in het geheel niet, hoewel Chris Mubiru officieel werd beschuldigd van sodomie met Emmanuel Nyanzi. (Zie informatie administratief dossier.)

Gezien bovenstaande lacunes en incongruenties met beschikbare informatie, kan niet worden aangenomen dat u werkelijk persoonlijk betrokken partij was bij het schandaal rond Chris Mubiru, laat staan dat u vervolging te vrezen zou hebben naar aanleiding ervan. Van iemand die stelt vervolging te vrezen in zijn land van herkomst mag immers een meer dan gemiddelde interesse verwacht worden voor de zaken die relevant zijn met betrekking tot zijn vrees. Uw klaarblijkelijke desinteresse in de situatie van en houding tegenover homoseksuelen in uw land en met betrekking tot details in verband met het schandaal rond Chris Mubiru, maken dat uw voorgehouden vrees nog weinig geloofwaardig overkomt.

Verder bij uw bewering dat Chris Mubiru uw opvoeding en educatie financieel ondersteunde sinds uw ouders overleden, dienen de volgende beweringen gemaakt te worden. U verklaarde sinds 1996 bij Chris Mubiru in Mbale gewoond te hebben en sinds 2009 woonde u met hem in Kampala (CGVS p.3, 4). Weliswaar zag u uw oom niet dagelijks, aangezien er tijdens uw kindertijd personeel voor uw verzorging instond en u later naar kostschool ging (CGVS p.6,7). Toch zag u hem als kind ongeveer drie keer per week en tegen de tijd dat u 16 was nog enkele keren per jaar (CGVS p.6, 7). Men zou dan ook verwachten dat u enige basisinformatie zou kunnen verschaffen over de persoon Chris Mubiru. U stelt echter niet te weten of uw oom al dan niet getrouwd was, noch of hij kinderen heeft (CGVS p. 6). U weet niet wat voor opleiding hij genoten heeft, noch of hij broer of zussen had (CGVS p.7). Gevraagd naar de namen van zijn ouders, stelt u enkel dat uw oom u vertelde dat de naam van zijn vader Mubiru was. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Chris Mubiru voluit Christopher Mubiru Kisingiri heet en dat zijn vader Stanley Kitaka Kisingiri heette. Hij zou wel degelijk twee kinderen hebben, die in de Verenigde Staten verblijven en heeft ook enkele broers en/of zussen. (Zie informatie administratief dossier.) Indien u werkelijk door Chris Mubiru werd opgebracht zou men verwachten dat u over deze basis informatie met betrekking tot zijn persoon zou beschikken, zelfs indien hij u deze informatie niet zelf had meegedeeld. Chris Mubiru was immers een gekend voetballer in de jaren zeventig en was ook tijdens uw jeugd nog erg gekend in de voetbalwereld (zie informatie administratief dossier). Informatie over hem moet dus gemakkelijk in te winnen zijn, zeker voor iemand die door hem werd opgebracht. Op zijn minst zou u zijn leeftijd moeten kennen, maar u stelt dat Chris Mubiru op het ogenblik van het gehoor 48 jaar is (CGVS p. 6), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Chris Mubiru in 1955 geboren werd, en dus bijna 60 jaar oud is op het ogenblik van het gehoor. U verklaart bovendien dat niet geweten was waar de rijkdom van Chris Mubiru vandaan kwam (CGVS p.8, 19). Eens de foto's en video's waarop hij seks had met andere mannen uitlekten, bleek volgens uw verklaringen dat hij zijn fortuin gemaakt had door deze video's op pornografische sites te zetten tegen betaling (CGVS p.8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Chris Mubiru uit een bemiddelde familie kwam en erfgenaam was van zijn overleden vader, waardoor er dus helemaal geen onduidelijkheid heerste over de herkomst van zijn rijkdom. Over een eventueel gebruik van de video's waarin hij zelf een rol speelde op pornografische websites, valt echter geen informatie terug te vinden, hoewel men zou verwachten dat dergelijke details breed worden belicht in de pers. **Er dient dus besloten te worden dat u geenszins overtuigt Chris Mubiru persoonlijk gekend te hebben gezien de vage en lacuneuze verklaringen die u aflegt met betrekking tot zijn persoon.**

Uw verklaringen met betrekking tot Chris Mubiru en met betrekking tot uw beweerde problemen naaraanleiding van het schandaal rond Chris Mubiru, komen voor als geënt op publiek bekende gebeurtenissen die niet zelf werden ervaren en bovendien strijdig zijn met objectieve informatie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw identiteit of reisweg. Met betrekking tot uw reis naar België vanuit Uganda, kan worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS verschillen van de verklaringen die u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde. U verklaarde tijdens uw gehoor voor het CGVS immers dat u reisde met een paspoort waarin uw eigen foto stond, maar een andere naam (CGVS p.20), terwijl u bij DVZ verklaarde dat u reisde met een paspoort met daarin uw eigen foto en uw eigen naam (zie 'verklaring' in administratief dossier, punt 35). Tevens verklaarde u voor het CGVS dat u uit Uganda vertrok in maart 2013 en enige tijd in Kenia verbleef vooraleer op 4 mei 2013 in België aan te komen (CGVS p.9 - 11). Bij DVZ verklaarde u echter op 4 mei 2013 per vliegtuig uit Uganda vertrokken te zijn en op 5 mei 2013 te zijn aangekomen. Deze wisselende verklaringen doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid (zie 'verklaring' in administratief dossier, punt 36).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in hoofdorde op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zijn problemen niet onderzocht en niet gedegen motiveert. Waar hem wordt verweten niet op de hoogte te zijn van de situatie inzake homoseksualiteit, betoogt verzoeker dat geen rekening wordt gehouden met zijn jonge leeftijd en sociale achtergrond. Als tiener van 16 jaar mag niet worden verwacht dat hij de wetgeving inzake homoseksualiteit in zijn land kende. Bovendien betrof het een wetsontwerp en geen wet. Verder had hij schrik zulke informatie op te zoeken gelet op de strafbaarstelling van homoseksualiteit.

De insinuatie dat hij naar de politie kon gaan is eveneens onzinnig. Gelet op de strafbaarstelling kan men van een 16-jarige tiener niet verwachten dat deze homoseksuele feiten bekend bij het lokale politiestation. Verder gaf hij duidelijk aan dat dit geen zin had nu zijn oom rijk was en de politie kon omkopen. Tevens blijkt uit zijn verklaringen dat hij vergeefs hulp zocht en dat hij steeds werd geconfronteerd met de macht en de invloed van zijn oom.

Verzoeker gaf gedetailleerde informatie over de andere slachtoffers van zijn oom. Dat bepaalde gevoelige informatie de landsgrenzen van Oeganda niet overschrijdt en niet tot in België geraakt, is niet abnormaal. Het is niet ondenkbaar dat zeker de minderjarige slachtoffers hun namen niet worden verspreid in de media. Dat het CGVS geen informatie kon vinden over deze personen betekent niet dat zij niet werden gearresteerd.

Verzoeker wijt het gebrek aan basisinformatie die hij over zijn oom kon verschaffen aan het feit dat er tijdens zijn kindertijd personeel was om voor hem te zorgen en dat hij later naar een kostschool ging. Vanaf 16-jarige leeftijd zag hij zijn oom nog slechts twee tot drie keer. Hij legde bovendien uit dat zijn oom enkel financieel voor hem zorgde en dat hij geen contact had met diens familie. Zijn oom maakte hem tevens van alles wijs over zijn ouders, zijn verleden en zijn leven, waardoor de informatie die verzoeker gaf mogelijk niet accuraat is.

Verzoeker had betreffende zijn paspoort schrik om zichzelf te incrimineren gezien het een vals paspoort betrof. Dat zijn wisselende verklaringen afbreuk zouden doen aan zijn geloofwaardigheid is dan ook onzinnig en ongegrond.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, herkomst en asielrelaas.

Evenmin brengt hij enig begin van bewijs bij ter staving van zijn verklaarde reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Dit klemt des te meer daar hij, zoals blijkt uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, tegenstrijdige verklaringen aflegde over het paspoort dat hij bij zijn reis zou hebben gebruikt. Dat hij schrik had zichzelf te incrimineren omdat hij een vals paspoort gebruikte kan zijn uiteenlopende verklaringen ter zake niet verklaren aangezien hij zowel bij de DVZ als bij het CGVS duidelijk aangaf dat hij reisde met een vals paspoort (administratief dossier, stuk 5, p.10; stuk 13, nr.35). Bovendien blijkt uit verzoekers gezegden, zoals met reden weergegeven in de bestreden beslissing, dat hij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn reisroute. Bij het CGVS beweerde hij dat hij Oeganda reeds in maart 2013 verliet en enige tijd in Kenia verbleef alvorens door te reizen naar België. Bij de DVZ stelde hij dat hij op 4 mei 2013 per vliegtuig van Oeganda naar België reisde en hier op 5 mei 2013 aankwam.

Verzoeker stelt vervolging te vreezen omdat hij als homoseksueel dreigt te worden aanzien ingevolge het seksueel misbruik door Chris Mubiru waarvan hij slachtoffer werd. Uit de verklaringen en de informatie die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker kennelijk onwetend bleek over voormeld persoon en over deze persoon niet de nodige basisinformatie kon verstrekken. Hij wist niet of deze al dan niet gehuwd was en bleek onwetend over diens kinderen, opleiding, broers en zussen, ouders en leeftijd. Voorts bleek hij niet te weten waar de rijkdom van deze persoon vandaan kwam. Bijkomend kan nog worden vastgesteld dat verzoeker eveneens onwetend bleek inzake het carrièreverloop van Chris Mubiru binnen de voetbalwereld, nu zijn verklaringen dienaangaande (administratief dossier, stuk 5, p.8) niet stroken met de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 15). Zo beweerde hij dat Chris Mubiru werkte voor de nationale voetbalt ploeg van Oeganda van 2008 tot 2009 of 2010, terwijl dit in werkelijkheid van 2005 tot 2006 was. Tevens verklaarde hij, gevraagd wanneer Chris Mubiru werkte voor SC Villa: "Tussen 2008 en 2009", terwijl Chris Mubiru in werkelijkheid op dat moment reeds jarenlang voor deze ploeg werkte.

Verzoeker tracht zijn verregaande onwetendheid over Chris Mubiru ten onrechte te vergoelijken. Gelet op de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing mocht van hem weldegelijk meer kennis omtrent deze persoon worden verwacht. Hij beweerde immers reeds van op tweejarige leeftijd bij deze persoon te hebben gewoond en door hem te zijn grootgebracht en financieel te zijn ondersteund bij zijn opvoeding en educatie. Er stond weliswaar personeel in voor zijn verzorging en later ging hij naar een kostschool, doch toen hij kind was zag hij zijn oom ongeveer drie keren per week en ook tegen de tijd dat hij zestien was zag hij deze nog verscheidene keren per jaar. Zelfs indien Chris Mubiru hem zelf deze informatie niet zou hebben meegedeeld, dan nog kon worden verwacht dat verzoeker hierover op de hoogte was aangezien hij jarenlang in diens directe omgeving zou hebben verbleven. Bovendien is Chris Mubiru een bekend persoon en had verzoeker zich hierover gemakkelijk kunnen informeren. Dit blijkt onder meer uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 15), waaruit blijkt dat de voormelde basisinformatie inzake Chris Mubiru op het internet vrij ter beschikking is en uitgebreid aan bod kwam in de berichtgeving inzake het schandaal waarbij verzoeker beweert betrokken te zijn geweest. Redelijkerwijze mocht van verzoeker worden verwacht dat hij enige interesse zou tonen voor en zich zou informeren over de persoon die hem grootbracht en ondersteunde.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende persoonlijke band met Chris Mubiru. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan het seksueel misbruik waarvan hij in dit kader slachtoffer beweert te zijn geworden en maakt hij niet aannemelijk dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in ondergeschikte orde de schending aan van artikel 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Hij vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en stelt dat hij, door de problemen met zijn oom, zal worden aanzien als homoseksueel.

2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS